

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Φεβρουάριος 2018
Έτος 7^ο - Τεύχος 73

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Έρωτήματα από
τὰ πρῶτα κεφάλαια
τῆς Ἁγίας Γραφῆς
(Γ' μέρος)
B) Περὶ Μνημοσύνων
καὶ Κηδειῶν
(Στ' μέρος)
Γ) Ἑρμηνεία τοῦ Συμ-
βόλου τῆς πίστεως
(ΙΔ' μέρος)
Δ) Ἁγ. Συμεῶν
E) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἑνοριακά μας
Παρεκκλήσια
θὰ εἶναι ἀνοικτὰ
ἐκτὸς ἀπροόπτου
ὡς ἐξῆς:

Ἁγ. Αναγύρων:
κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Ἁγ. Παρασκευῆς:
κάθε Παρασκευὴ
7.30-10.30 π.μ.

Ἁγ. Βαρβάρας:
κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Ἁγ. Τριάδος:
κάθε Κυριακὴ
11-12 π.μ.

Ἁγ. Δημητρίου:
κάθε Κυριακὴ
7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται
κατόπιν ἐνισχύσεως
εὐσεβοῦς ἐνορίτου μας,
τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με τὴν Ἁγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Ἐρωτήματα ἀπὸ τὰ πρῶτα κεφάλαια τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Γ' μέρος)

(5) Τί σημαίνει τὸ ὅτι ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο μετὰ τὰ ἴδια του τὰ χέρια;

Ἡ φράση αὐτὴ εἶναι ἀνθρωποπαθῆς, δηλαδή γράφεται ἔτσι γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὸ κατανοήσουν μετὰ λέξεις ποὺ ἀναφέρονται στοὺς ἀνθρώπους (σὰν ὁ Θεὸς νὰ εἶναι ἄνθρωπος)

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ μάλιστα ἀπόλυτο πνεῦμα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει χέρια, πόδια, στόμα, πνεύμονες κ.λ.π. Ἡ φράση, «ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο μετὰ τὰ ἴδια του τὰ χέρια», σημαίνει τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ γι' αὐτὸν καὶ τὸν διαφορετικὸ τρόπο δημιουργίας του ἀπὸ τὸν τρόπο δημιουργίας τῶν ἄλλων κτισμάτων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν μετὰ μόνη τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

(6) Τί σημαίνει, ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα» καὶ «καθ' ὁμοίωση»;

Φυσικὰ πρόκειται γιὰ δύο διαφορετικὰ πράγματα. Τὸ «κατ' εἰκόνα» σημαίνει τὰ προσόντα ἢ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔδωσε ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο, τὰ ὁποῖα ὅταν θὰ χρησιμοποιοῦσε σωστὰ θὰ ἔφτανε στὸ «καθ' ὁμοίωση» δηλαδή στὸ νὰ ὁμοιάσει μετὰ τὸν Θεό, δηλ. νὰ θεωθεῖ. Τὰ προσόντα αὐτὰ εἶναι τὸ νοερὸ (ὁ νοῦς), τὸ αὐτεξούσιο (ἢ ἐλευθερία ἐκλογῆς) καὶ τὸ κυριαρχικὸ (ἐξουσία πάνω στὴ φύση). Τὸ «καθ' ὁμοίωσιν», δείχνει ποιὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῶν ἀνθρώπων. Δηλαδή, χρησιμοποιώντας τὰ προσόντα του, νὰ φτάσει στὸν Θεό, δηλαδή νὰ θεωθεῖ.

(7) Ποῦ βρῆκε ὁ Καὶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ του γυναῖκες νὰ παντρευτοῦν καὶ ἔτσι νὰ πολλαπλασιαστεῖ τὸ ἀνθρώπινο γένος;

Κατ' ἀνάγκη παντρεύτηκαν τὶς ἀδελφές τους. Δὲν ἤλθαν σ' αὐτοὺς οἱ ἀρρώστιες ποὺ ἔρχονται σήμερα στοὺς αἰμομίκτες ἀνθρώπους, γιατί οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἦταν χωρὶς ἀμφιβολία ὑγιέστεροι ἐπειδὴ πλάστηκαν μετὰ τὴν προοπτικὴ νὰ ζήσουν αἰώνια. Ἐπίσης δὲν κληρονόμησαν ἀρρώστιες καὶ ἀδυναμίες ὅπως συμβαίνει σήμερα.

Αὐτὸ ἐπίσης συνέβη κατ' ἀνάγκη καὶ μετὰ τὴν ἔξοδο τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν Κιβωτὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸ.

Ἀργότερα, ὅταν πλήθυναν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ ἀρρώστεια καὶ ἡ ἀδυναμία μεταδιδόταν καὶ κληρονομικὰ, ἀπαγορεύτηκαν ἀπὸ τὸν Νόμο οἱ αἰμομικτικοὶ γάμοι.

B) Γνωριμία με την Λειτουργική Ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Περὶ Μνημοσύνων καὶ Κηδειῶν (Στ' μέρος - τελευταίον)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Τί ὀφείλει νὰ κάνει ἡ οἰκογένεια γιὰ τὸν κεκοιμημένο της ὅταν ἔλθει ὁ θάνατος;

Πρῶτο μέλημα τῆς οἰκογενείας τοῦ κεκοιμημένου εἶναι νὰ προσκαλέσει τὸν Ἱερέα γιὰ τὴν τέλεση τοῦ πρώτου Τρισάγιου. Γιὰ τὸ Τρισάγιον ἀπαιτεῖται ὅπωςδήποτε θυμιατό. Ἡ παρουσία τοῦ Ἱερέα στὸ σπίτι τοῦ κεκοιμημένου παραμυθεῖ τοὺς πενθοῦντας καθὼς δίδει καὶ ἀφορμὴ στὸν ποιμένα νὰ παρηγορήσει καὶ νὰ νουθετήσει καταλλήλως τὰ πνευματικά του παιδιά. Τὸ Τρισάγιον εἶναι μιὰ προοιμιακὴ προσευχὴ ποὺ κάνει ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία γιὰ τὸν κεκοιμημένο πρὶν τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία. Τρισάγια εἴθισται νὰ τελοῦν καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς προσέρχονται στὸ σπίτι τοῦ κεκοιμημένου γιὰ νὰ συλλυπηθοῦν. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ συμπαραστάσης πρὸς τοὺς πενθοῦντας καὶ ὡς τέτοιες πρέπει νὰ κατανοοῦνται καὶ νὰ ἐκλαμβάνονται. Στὴν ἐπαρχία τὸ δεύτερο Τρισάγιον στὸν κεκοιμημένο γίνεται κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἐκφορᾶς ἀπὸ τὸ σπίτι στὸ ναό, ὡς ἐναρκτήριος ἀκολουθία γιὰ τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία ποὺ θὰ ἀκολουθήσει.

Ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται κηδεῖα στοὺς αὐτόχειρες;

Τὸ παραπάνω ἐρώτημα εἶναι πολὺ σοβαρὸ καὶ πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸν ἱερέα μὲ μεγάλη σύνεση. Πρωτίστως πρέπει νὰ διαπιστώσει, ἐὰν ἐκεῖνος ποὺ ἔπραξε τὴν αὐτοχειρία, εἶχε σῶας τὰς φρένας. Αὐτὸ ἄλλωστε ὀρίζει καὶ ἡ ἀπόκριση στὸ 14ο ἐρώτημα στὸν Τιμόθεο Ἀλεξανδρείας «Υπὲρ αὐτοῦ διακρίναι ὁ κληρικὸς ὀφείλει, εἰ τὸ ἀληθὲς ἔκφρων ὧν πεποίηκε τοῦτο... Δεῖ οὖν πάντως τὸν Κληρικὸν μετὰ ἀκριθείας ἐρευνῆσαι, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίμα

πέση». Τὸ 14ο ἐρώτημα στὸν Τιμόθεο Ἀλεξανδρείας ἀφορᾶ τό, ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία καὶ μνημόσυνο γιὰ ἐκεῖνον ποὺ αὐτοκτόνησε. Ἡ ἀπόκριση τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας εἶναι ὅτι, ἐὰν εἶχε σῶας τὰς φρένας, δὲν ἐπιτρέπεται. Πολλὲς φορὲς ὅμως συγγενεῖς καὶ φίλοι θέλοντας νὰ ἐπιβάλλουν τὴν τέλεση θείας Λειτουργίας μεταχειρίζονται ψέματα ὅτι δῆθεν ὁ αὐτόχειρας δὲν εἶχε τὰ λογικά του. Ὑπάρχουν φορὲς ποὺ κάποιος αὐτοκτονεῖ ἐξ αἰτίας προσβολῆς καὶ ἐνοχλήσεως ποὺ δέχθηκε ἀπὸ συνανθρώπους του, ἢ καθόλου ἀπίθανο καὶ ἀπὸ τὴν ὀλιγοπιστία ἢ καὶ ἀπὸ ὑπερβολικὴ λύπη. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ποὺ ὁ αὐτόχειρας εἶχε σῶας τὰς φρένας πρέπει ἡ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νὰ μὴ τελεῖ θεία Λειτουργία, οὔτε καὶ μνημόσυνο.

Τὴν παραπάνω θέση ὅμως διασκεδάζουν οἱ ἄνθρωποι ἰσχυριζόμενοι πάντοτε ὅτι ὑπῆρχαν ψυχολογικὰ προβλήματα. Ἔτσι κάποιοι ἱερωμένοι καὶ πολλὲς φορὲς ἰδιαίτερος στὶς μεγαλουπόλεις ποὺ οἱ ἐνορίες εἶναι ὑπερμεγέθεις συμβαίνει νὰ τελοῦν ἐν ἀγνοία τοὺς κηδεῖες προβληματικές, ὡς εἶναι καὶ τῶν αὐτοχειρίων.

Ἀκόμη συμβαίνει νὰ ὑποστηρίζουν πολλοὶ προκειμένου νὰ δικαιολογήσουν τὸν ὁποιοδήποτε αὐτόχειρα ὅτι, γιὰ νὰ φθάσει στὴν πράξη αὐτή, δὲν πρέπει νὰ εἶχε σῶας τὰς φρένας. Ἡ δικαιολογία αὐτῶν ποὺ λέγουν καὶ πρεσβεύουν αὐτὰ δὲν στέκει. Ὁ Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας διαχωρίζει μεταξὺ φρονίμων καὶ ἀφρόνων ἀνθρώπων ποὺ τελοῦν τὴν πράξη τῆς αὐτοκτονίας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ πιστοὶ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ προφυλάσσουν τὸν κληρικὸ ἀπὸ τὸ κρίμα ποὺ ἐπιμύζεται καὶ νὰ ἐνημερώνουν ἐγκαί-

ρως τὸν ποιμένα, γιὰ νὰ γνωρίζει τὸ τί πάει νὰ πράξει.

Τελευταίως ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία δείχνει μεγάλη φιλανθρωπία. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς ἀδυναμία, ἀλλὰ ὡς ἔχουσα καὶ ἀσκοῦσα αὐτὴ τὴ φιλανθρωπία πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πιστῶν της. Δυστυχῶς ὅμως καὶ στὸ θέμα τῆς αὐτοχειρίας ἡ φιλανθρωπία πρέπει νὰ ξαναβρεῖ τὴ χαμένη τῆς θέσης. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ περιφρουρηθεῖ ὄχι μόνο τὸ χαμένο ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνυπάρχον ποὺ πολλὲς φορὲς σκανδαλίζεται μὲ τὶς πράξεις καὶ τὶς ἐνέργειες τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας. Κάποτε πρέπει ὅσο φιλάνθρωπη κι ἂν εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας, νὰ τηρεῖ τὰ καθορισμένα ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες Τῆς. Καὶ τοῦτο, γιατί κάτι ἤξεραν ἐκεῖνοι ποὺ φωτισμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ζοῦσαν, ἔγραφαν καὶ διαποίμεναν τὸ λογικὸ ποίμνιό τους.

Πολλοὶ πάλι λένε ὅτι οἱ ἐποχὲς ἄλλαξαν καὶ σήμερα ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιὸ εὐάλωτος στὸν πειρασμὸ τῆς αὐτοχειρίας ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν δυσκολιῶν καὶ ἀντιξοοτήτων τῆς ζωῆς. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ θέλουν τὴν Ἐκκλησία πιὸ ἐπιεικῆ στὴν ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων της. Ἡ Ἐκκλησία στὰ ὅποια τέτοιου εἴδους ἐπιχειρήματα ἔχει νὰ πεῖ ὅτι, ὅσο πιὸ πολὺ ἀπομακρύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ Θεό, τόσο πιὸ εὐάλωτος γίνεται στὸν διάβολο ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν ὀδηγήσει στὴν κόλαση.

Τέλος, καὶ ἂν ἀκόμη καὶ τὴν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία τὴν ξεγελάσουμε καὶ τὴν ἀναγκάσουμε νὰ τελέσει τὴν κηδεῖα αὐτόχειρος, τὸ Θεὸ μπορούμε νὰ τὸν ξεγελάσουμε;

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΙΔ')

γ) Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου
«Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...»

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἔξω ἀπὸ τοὺς λεγόμενους φυσικοὺς νόμους. Δύο σημεῖα πρέπει νὰ τονισθοῦν ἐδῶ. Τὸ ἕνα, ὅτι συνελήφθη δημιουργικῶς καὶ ὄχι σπερματικῶς, δηλαδή μετὰ τὴν δημιουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Καὶ τὸ δεύτερο ὅτι ὁ Χριστὸς εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν σύλληψη Του, ὑπῆρξε ὁλόκληρος ἄνθρωπος, εἶχε, δηλαδή, σάρκα ἐμψυχωμένη μετὰ ψυχὴ λογικὴ καὶ νοερά, ἀξανάταν μετὰ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ὅμως τὸ σῶμα ἐξεικονίσθη ἀμέσως. Ἡ Παναγία συνέλαβε ἀσπύρως, ἐβάστασε τὸ ἔμβρυο ἀπόνως καὶ ἐγέννησε ἀφθόρως. Ἔτσι, μιλοῦμε γιὰ τὸ ἀειπάρθενό τῆς Θεοτόκου. Ἦταν Παρθένος πρό τοῦ τόκου, κατὰ τὸν τόκο καὶ μετὰ τὸν τόκο.

Ἡ καθαρὴ τῆς Παναγίας ὀφειλόταν στὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὸν προσωπικό της ἀγῶνα καὶ στοὺς ἐξαγνισμοὺς τῶν Προπατόρων. Δηλαδή, ἡ Παναγία ἐφθασε στὴν θέωση, ἔγινε μεθόριο μεταξὺ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου πρὶν τὸν εὐαγγελισμό, μετὰ τὴν μέθοδο τοῦ ἡσυχασμοῦ, ὅπως διασώζεται μέσα στὴν Ἐκκλησία, μετὰ τὴν κάθαρση τῆς καρδιάς καὶ τὴν νοερά προσευχή. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξαγνισμοὶ τῶν προπατόρων βοήθησαν στὴν καθαρὴ τῆς Παναγίας, γιὰ αὐτὸ καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἁγίου Ἰωακείμ καλεῖται ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνὸ «σπέρμα πανάμωμον». Οἱ γονεῖς της, τὴν συνέλαβαν κατόπιν προσευχῆς καὶ ὑπακοῆς στὸν Θεό.

Κατὰ τὴν διδασκαλία πολλῶν ἁγίων Πατέρων, ἡ Παναγία μετὰ τὸν θάνατο ἀνελήφθη καὶ σωματικῶς στοὺς οὐρανοὺς καὶ πρεσβεύει γιὰ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

δ) «Σταυρωθέντα τὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα».

Τὰ Πάθη, ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ ταφὴ τοῦ Χριστοῦ συνιστοῦν τὸ ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας καὶ δηλώνουν τί ἔκανε ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Σταυρώθηκε, ἔπαθε καὶ πέθανε γιὰ μᾶς, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὸν θάνατο, τὴν ἁμαρτία καὶ τὸ ἔργο τοῦ διαβόλου.

Τονίζεται ἰδιαίτερος τὸ γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς ἔπαθε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ποντίου Πιλάτου, γιατί πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ ἱστορικότητα τοῦ γεγονότος. Ὅπως ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, ἔτσι καὶ τὰ Πάθη Του, ἔγιναν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. Ἡ ἱστορικότητα τῶν γεγονότων δὲν καταργεῖ τὸ μυστήριο, καὶ τὸ μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας δὲν καταργεῖ τὴν ἱστορικότητα.

Δ) Γνωριμία μετὰ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιος Συμεὼν ὁ Θεοδόχος,
3 Φεβρουαρίου

Ὁ ἅγιος Συμεὼν ὀνομάζεται Θεοδόχος, ἐπειδὴ προῦπάντησε στὸν Ναὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὸν δέχθηκε στὴν ἀγκάλη του. Σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸν προσήγαγαν στὸν Ναό, σύμφωνα μετὰ τὸν Νόμο, καὶ ὅταν ὁ Θεοδόχος Συμεὼν τὸν ἐβάστασε στὴν ἀγκάλη του εἶπε: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ».

Ὁ Θεοδόχος Συμεὼν περίμενε ὑπομονητικῶς τὸν Μεσσία μέχρι τὰ βαθειὰ του γεράματα μετὰ ἀταλάντευτη πίστη. Γνώριζε πολὺ καλά, ὅπως τοῦ εἶχε προφητευθεῖ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅτι δὲν θὰ γευθεῖ θάνατον πρὶν δεῖ «τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ» καὶ γι' αὐτὸ ὅταν ἐβάστασε στὴν ἀγκάλη του τὸν Χριστὸ, ζήτησε τὴν ἀπόλυση ἀπὸ τὴν ζωὴ, καὶ ἐνῶ ἀπέθνησκε δὲν ἦταν ἀνήσυχος καὶ παραγμένος, ἀλλὰ αἰσθανόταν πνευματικὴ ἀγαλλίαση καὶ βαθειὰ εἰρήνη.

Ὁ βίος καὶ οἱ λόγοι του μᾶς δίνουν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι ὁ Θεοδόχος Συμεὼν μαρτύρησε περὶ τοῦ Χριστοῦ ὅτι δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ἔστω μέγας καὶ σημαντικός, ἀλλὰ ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς Λόγος. Ὅτι εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἕνας φωτισμένος διδάσκαλος, ἀλλὰ τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Προφήτευσε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι προορισμένος γιὰ τὴν πτώση καὶ ἀνύψωση πολλῶν καὶ «εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» καὶ ὅτι τὴν καρδιά τῆς Παναγίας θὰ τὴν διαπεράσει ἡ ρομφαία τοῦ πόνου, γιὰ νὰ φανερωθοῦν οἱ λογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

Πράγματι, ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Πρόσωπο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο χάρισε στὰ δύο τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Εἶναι σημεῖο ἀντιλεγόμενο ὁ ἴδιος, οἱ ἐντολές Του καὶ οἱ λόγοι Του. Κάποιοι τὸν δέχονται καὶ κάποιοι ἄλλοι τὸν ἀπορρίπτουν. Αὐτοὶ ποὺ τὸν ἀγαποῦν καὶ ἀποδέχονται τὸν χρηστὸ ζυγὸ καὶ τὸ ἐλαφρὸ φορτίο Του εἶναι συνήθως οἱ λίγοι. Οἱ πολλοὶ δὲν ἀντέχουν τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης καὶ εἶναι ἀπρόθυμοι γιὰ αὐταπάρνηση. Κανεὶς ὅμως δὲν μένει ἀδιάφορος μπροστὰ στὸ μυστήριο τῆς ἐσταυρωμένης Ἀγάπης. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ποὺ γιὰ τὴν Παναγία ἦταν ρομφαία, θὰ εἶναι πάντοτε ἡ αἰτία τῆς ἀποκάλυψης τῶν λογισμῶν τῶν ἀνθρώπινων καρδιῶν καὶ θὰ ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς ἄγευστους τῆς αὐθεντικῆς ἀγάπης, σκάνδαλο.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Φεβρουαρίου 2018

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Χρυσοβαλάντης	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.		Τὸ μυστήριο τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 6 & 13 Φεβρουαρίου ἀπὸ τὶς 5.00 μ.μ. καθὼς καὶ στίς 27/2 ἀπὸ τὶς 10 π.μ.		1 μ. Ἁγιασμός 8.30 π.μ.	2 Ἑπαπαντὴ Χριστοῦ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	3 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	4 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Ἀσώτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (τὸν μῆνα Φεβρουάριο) θὰ τελοῦνται καθημερινῶς οἱ κάτωθι ἀκολουθίες: Δευτέρα: Ὁ.ρες: 8.30 π.μ. ☩ Μ. Ἀπόδειπνο: 5.00 μ.μ. Τρίτη: Ὁ.ρες: 8.30 π.μ. ☩ Μ. Ἀπόδειπνο: 5.00 μ.μ. Τετάρτη: Ὁ.ρες: 8.30 π.μ. ☩ Προηγιασμένη: 5.00 μ.μ. Πέμπτη: Ὁ.ρες: 8.30 π.μ. ☩ Μ. Ἀπόδειπνο: 5.00 μ.μ. Παρασκευή: Προηγιασμένη: 7.30 π.μ. ☩ Χαιρετισμοί: 7.00 μ.μ. Σάββατο: Ἑσπερινὸς Κυριακῆς: 5.00 μ.μ. Κυριακή: Ὁρθρος καὶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. ☩ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς: 5.00 μ.μ.			8 Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς Ἁγ.Χαραλάμπους (κατὰ μετάθεση) ἑορτάζον Παρεκκλήσιο Λόφου Νυμφῶν 5.30 μ.μ.	9 Ἁγ.Χαραλάμπους (κατὰ μετάθεση) Παρεκκλήσιο Λόφου Νυμφῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Τρισάγια ἐπὶ τῶν μνημάτων 3.30 μ.μ. *** Ἑσπερινὸς Ψυχοσαββάτου Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο 5.00 μ.μ.	10 Ψυχοσάββατο Θ.Λειτουργία ☩ κοινὸ Μνημόσυνο Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	11 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Ἀπόκρεω Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			Κάθε Κυριακὴ τελεῖται ἡ Θ.Λειτουργία καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ.Δημητρίου Πευκοφύτου 7.15-10 π.μ.			17 Ἐσίων Πατέρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	18 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Τυρινῆς Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς τῆς «συγνώμης» 5.00 μ.μ.	19 ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ Ὁρθρος 7.30 π.μ. (νησιτισμο κέρασμα)	20 Ὁρθρος 8.30 π.μ.	21 Ὁρθρος 8.30 π.μ. *** Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 5.00 μ.μ.		23 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Α' Χαιρετισμοί 7.00 μ.μ.	24 Θαῦμα ἁγ. Θεοδώρου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	25 ΚΥΡΙΑΚΗ Ὁρθοδοξίας Θ.Λειτουργία ☩ Λιτανεία ἰεϊκόνων 7.00 π.μ.			28 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 5.00 μ.μ.	Ἡ ἐνορία μας (ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς) τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδυ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στίς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα). Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέχοντες, μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδορο καὶ ἁγιασμό. (2) Βράδυ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινὸς (τὸν μῆνα Φεβρουάριο στίς 5 μ.μ.)		